

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det gør mig faktisk meget trist til mode, at vi har en statsminister, der synes, at han har belæg for at stå op og sige, at han ikke har overtrådt nogen aftaler.

Jeg var til stede i hele det forløb. Jeg tror ikke, jeg gik glip af ét eneste minut. Vi var to – der er til stede her i salen – der var med næsten lige meget; det var den nuværende økonomiminister og mig. Derfor synes jeg egentlig, at det havde været nok så interessant som at høre statsministerens efterrationalisering, må jeg desværre sige, at høre økonomiministerens erindring om forløbet.

Hvordan skal man forstå situationen, når der kan findes dokumenter frem fra skattereformforhandlingerne, før regeringen fremsatte sit forslag om at forhøje selskabsskatten – fra den 20. marts 1985 f.eks. – der viser, at man dér opererer med en forhøjelse af selskabsskatten til 50 pct.? Det står der udtrykkeligt, det er med i provenuoversigten.

Derefter sker det så forskudt, men Det Radikale Venstre markerer sin holdning, at det er en del af skattereformen, meget præcist i betænkningens bidraget og insisterer på, at det fortsat figurerer i alle følgende dokumenter i skattereformforhandlingerne. Hvordan kan man så komme til noget andet resultat, end at det er en del af aftalen? Jeg synes, det er utrolig spidsfindigt og for så vidt også meget nedslående.

Man kan selvfølgelig spørge, hvorfor man skal pinde i alt det gamle, men det skal man jo af de grunde, som hr. Svend Auken nævnte. Hvordan kan man med ro i sindet overveje nye store, langsigtede aftaler, når man møder den slags – havde jeg nær sagt – fuldstændig uforudsigelige efterrationaliseringer af tidligere aftaler?

Jeg mener ikke, hr. statsminister, at dette er et spørgsmål om manglende forudseenhed fra socialdemokratiske forhandlers side. Teksterne er klare nok, og hvis statsministeren er interesseret, har jeg til lejligheden taget ikke bare det afsluttende dokument med, men alle dokumenterne fra den 20. marts 1985 og frem til den afsluttende forhandling.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg har her aftalen om skattereformen i den af regeringen udgivne form. Statsministeren mente ikke, at det deraf fremgik, at selskabsskatten var omfattet, og derfor vil jeg godt stille det spørgsmål til statsministeren, som jeg har stillet ved andre lejligheder, men som jeg ikke mener jeg har fået svar på.

Beskatning af selskaber er nævnt på side 4, selskabsskatten er nævnt på side 6, beskatning af selskaber er nævnt på side 13; selskabsskatteprocenten på 50 er nævnt på side 6, og procenten på 50 er nævnt på side 13.

Må jeg spørge statsministeren, hvor mange gange en sag skal være nævnt i en aftale indgået med den nuværende statsminister, før den nuværende statsminister mener, den er bindende?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Den skal kun være nævnt én gang, men så skal det også være i selve aftaleteksten på en sådan måde, at det klart af denne fremgår, at dette er et led i aftalen. Sådan var det ikke, da skattereformen blev skrevet.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det, jeg står med her, hr. statsminister, er aftaleteksten. Skal der ovenover det sted, hvor det er nævnt, samtidig være nævnt, at det er bindende, før en aftale med den nuværende statsminister er bindende?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Til sidst vil også hr. Stavad forstå det. Det er ikke en bindende aftale, at et bestemt de factotal for, hvad én skatteform indbringer, er nævnt i en kolonne. Det er ikke et led i en aftale.

På en lang række andre områder er der helt bindende aftaler om dansk skatteret i skattereformen, og dem har regeringen levet 100 pct. op til, og det agter vi fortsat at gøre.

På mange områder har den nuværende regering tanker om at ændre i vor forældede skatte-lovgivning. Vi har bunker af ideer om det. Men vi gør det ikke, før vi er enige med hele kredsen af skattereformpartier. Det er, fordi vi har en aftale, og den holder vi.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Der er kun én kolonne i den aftale, vi indgik.